

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, Tomaša Masaryka 8

Poslovni broj: P-645/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici po sucu Zoranu Mandiću, u pravnoj stvari tužiteljice Anke Đebro OIB: 32192500664 iz Virovitice, Bilogorska ulica 20A, zastupana po punomoćnicima, odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Radomir Borotić i Darko Novačić iz Virovitice, protiv tužene Republike Hrvatske OIB: 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Virovitici, Građansko-upravni odjel Virovitica, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina, nakon zaključenja glavne, javne rasprave 12. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno i njenog punomoćnika, te zakonskog zastupnika tuženika, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 u daljnjem tekstu ZPP-a), 22. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

" I. Utvrđuje se da je tužiteljica, Đebro Anka iz Virovitice, Bilogorska ulica 20A, OIB: 32192500664, postala vlasnik u cijelosti na nekretninama koje su upisane u z.k.ul.br. 431 k.o. Hum Voćinski, a koje se sastoje od kčbr. 1610/10 LIVADA MAČKOVAC u površini 1515 čhv i kčbr. 1610/11 LIVADA MAČKOVAC u površini 1508 čhv.

II. Tužena je dužna trpjeti da na nekretninama upisanim u z.k.ul.br. 431 k.o. Hum Voćinski, a koje se sastoje od kčbr. 1610/10 LIVADA MAČKOVAC u površini 1515 čhv i kčbr. 1610/11 LIVADA MAČKOVAC u površini 1508 čhv, tužiteljica Đebro Anka iz Virovitice, Bilogorska ulica 20A, OIB: 32192500664, ishodi uknjižbu prava vlasništva na svoje ime.

III. Nalaže se tuženoj da tužiteljici nadoknadi parnični trošak u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

- II. Tužiteljica je dužna tuženoj naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.300,00 €, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Anka Đebro iz Virovitice, podnijela je dana 19. rujna 2022., putem svojih punomoćnika tužbu ovome sudu protiv tužene Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina.

1.1. U tužbi i tijekom postupka tužiteljica navodi da je predmetne nekretnine i to kčbr. 1610/10 livada Mačkovac u površini 1515 čhv i kčbr. 1611 livada Mačkovac u površini 1508 čhv, obje upisane u zk. ul. br. 431 k.o. Hum Voćinski kupio njen otac Marko Ivezić, ugovorima još 1958. i 1959., godine, a temeljem kojih se ugovora upisao u Katastar kao posjednik te iste uživao. Nakon smrti Marka Ivezića, tužiteljica je sa braćom i sestrama sklopila Ugovor o diobi nekretnina, kojim su joj pripale predmetne čestice, te se upisala u Katastar i iste uživala do Domovinskog rata. Nakon rata nije koristila nekretnine jer su iste bile minirane, a poslije je imala prometnu nesreću i druge probleme zbog kojih nije uživala nekretnine. Smatra da je vlasnica nekretnina, te predlaže da sud prihvati njen tužbeni zahtjev i donese presudu kojom bi se utvrdilo da je ona vlasnica nekretnina.

2. U svom odgovoru na tužbu i tijekom postupka, tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti, ističe kako iz dopisa Hrvatskih voda proizlazi da su dijelovi predmetnih nekretnina u naravi evakuacijski kanal retencije na kojem se prema odredbama čl. 12. st. 10. Zakona o vodama, kao javnom vodnom dobru ne može steći pravo vlasništva niti drugo stvarno pravo. Nadalje navodi kako je od 6. svibnja 2022. temeljem Ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske, u posjedu predmetnih nekretnina zakupoprimac Josip Barišić iz Voćina, pa stoga ne postoje osnove da bi tužiteljica mogla dosjelošću steći pravo vlasništva, obzirom da nema samostalan posjed, a predmetne nekretnine upisane su kao vlasništvo Republike Hrvatske temeljem rješenja Općinskog suda u Slatini broj Z-64/2007 od 9. siječnja 2007., a u Katastru kao posjed Republike Hrvatske, te je rješenje Ureda za katastar dostavljeno tužiteljici.

2. 1. Nadalje tužena navodi, kako faktični posjed tužiteljice, računajući i posjed njena prednika u razdoblju od 1959. do 1991., nije trajao dovoljno dugo da bi stekla pravo vlasništva, stoga predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan.

3. Među strankama nije sporno da su predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama do 2007. bile upisane kao vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske, a kao posjed tužiteljice Anke Đebro.

3. 1. Nije sporno niti da se tužena Republika Hrvatska kao vlasnica nekretnina upisala temeljem odredbe čl. 388. st. 2. i čl. 130 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

4. Sporno je, jesu li na strani tužiteljice ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

5. Tijekom postupka za utvrđenje činjenica, sud je izvršio uvid u zk. izvadak (str. 5-6), izvod iz posjedovnog lista (str. 7), ugovor o diobi nekretnina (str. 9-11), zahtjev za mirno rješenje spora (str. 12-13), odgovor ODO-a tužiteljici (str. 14), prijepis posjedovnog lista (str. 15), rješenje Područnog ureda za Katastar, Ispostava Slatina od 15. 5. 2007. (str. 23-28), dopis Općine Voćin Državnom odvjetništvu (str. 29), dopis Hrvatskih voda Državnom odvjetništvu (str. 30), izvadak iz zemljišne knjige, povijesni prikaz (str. 31-43), očitovanje upravnog odjela Virovitičko-podravske županije (str. 52), rješenje Područnog ureda za Katastar sa preslikom povratnice (str. 54-60), zaključak Područnog ureda za Katastar od 18. 4. 2007. s preslikom povratnice (str. 61-62), rješenje Općinskog suda Slatina (str. 63-64), rješenje Županijskog suda u Splitu GŽ-1334/2023-4 od 20. studenog 2025. (str. 91-96), medicinska dokumentacija (str. 102-105), te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Dragice Ivezić (66, 108-109), Zdenka Galešića (str. 66-67, 109-110), Josipa Barišića (str. 67) te tužiteljice kao stranke (str. 66-68, 110).

6. Svi dokazi ocijenjeni su temeljem čl. 8. ZPP-a.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući izvedene dokaze zasebno i u cjelini, sud je dokumentaciju koja se nalazi u spisu našao u cijelosti vjerodostojnom, obzirom da se radi o javnim ispravama koje sadrže presumpciju istinitosti, a njihovu vjerodostojnost stranke nisu niti osporavale.

8.1. Što se tiče ocijene personalnih dokaza, sud je iskaz saslušanog svjedoka Josipa Barišića (str.67) kao i iskaze Dragice Ivezić (str 66,108-109) i Zdenka Galešića (66-67,109-110) našao životnim, logičnim te stoga i vjerodostojnim. Naime svjedok Barišić u svom iskazu navodi da je u posjedu predmetnih nekretnina temeljem Ugovora o zakupu sa tuženom od 2010., što nije niti sporno. Iz iskaza svjedoka Dragice Ivezić proizlazi da je tužiteljica kao slijednik svoga oca koristila nekretnine do 1991. uzgajajući uglavnom kukuruz i zob. Svjedok Zdenko Galešević iskazuje o svojim neposrednim saznanjima korištenja nekretnine od strane tužiteljice do 1987., odnosno do svog odlaska na školovanje u Sloveniju.

8.2. Iskazi same tužiteljice Anke Đebro (str. 67-68,110) sukladni su iskazima svjedoka i dokumentaciji u spisu, pa tako iskazuje da je njen otac uživao predmetne nekretnine, a iste su joj pripale temeljem sporazuma sa ostalim nasljednicima i koristila ih je do 1991., odnosno do Domovinskog rada. Poslije je čula da su nekretnine minirane, te zbog toga ili i drugih privatnih problema više nije niti ulazila u posjed. U dopunjenom iskazu navodi da je rješenje tužene primila, a reagirala je tek kada joj je brat koji je kao nasljednik Marka Ivezića imao sličnu situaciju sa nekretninama rekao da i ona ima ista prava. Sud nalazi vjerodostojnim dio iskaza gdje potvrđuje primitak odluke (rješenja), s time da tužiteljica netočno navodi da je primila rješenje u kojem je pisalo da joj se oduzima zemljište jer nije plaćala porez. Naime, iz službenih isprava u spisu proizlazi da je tužiteljici 23. travnja 2007., dostavljen zaključak Državne geodetske uprave od 18. 4. 2007. (str.62 – preslika povratnice), kojim je pozvana dostaviti u spis dokaze o vlasništvu na predmetnim česticama, a nakon toga dana 21.

svibnja 2007. i rješenje o izmjeni podataka u katastarskom operatu (str. 60, preslika povratnice).

8. 3. Iako sud nalazi istinitim dio iskaza tužiteljice da nije pokušala vratiti posjed predmetnih nekretnina do utuženja, razloge kojima svoje nečinjenje opravdava, sud nije našao vjerodostojnim, obzirom da se radi o periodu od preko dvadeset godina, unutar kojega je bila obaviještena o izmjenama u katastarskom operatu.

9. Stoga je sud našao utvrđenim slijedeće relevantne činjenice:

- da je Marko Ivezić, sada pok. otac tužiteljice nakon zaključenih ugovora o kupoprodaji i to za kčbr. 1610/11, koji je ugovor zaključen 1958. i za kčbr. 1610/10, a koji je ugovor zaključen 1959. godine, upisan u Katastar kao posjednik predmetnih nekretnina te je iste i posjedovao do svoje smrti,
- da je 1981., nakon smrti Marka Ivezića između njegovih nasljednika sklopljen Ugovor o diobi nekretnina, temeljem kojega su tužitelji pripale predmetne nekretnine,
- da je tužiteljica bila u stvarnom posjedu predmetnih nekretnina do 1991., na način da je na istima uzgajala razne poljoprivredne kulture,
- da je tužiteljica bila upisana u Katastru kao posjednik predmetnih nekretnina do 2007., dok su se u zemljišnim knjigama predmetne čestice vodile kao vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske,
- da se Republika Hrvatska upisala kao vlasnik predmetnih nekretnina temeljem Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima,
- da je tužiteljica primila obavijest Ureda za katastar o promijeni stanja u operatu, na koju nije reagirala,
- da Upravnom odijelu za graditeljstvo, zaštitu okoliša i imovinsko-pravne poslove nije podnijet zahtjev za naknadu oduzete imovine koji bi se odnosio na predmetne nekretnine,
- da se predmetne nekretnine dijelom površine (cca 150 m² svaka) nalaze u dijelu vodnog dobra- evakuacijskog kanala retencije "Kusac".

10. Za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari relevantne su odredbe Zakona o prijelazu u državno vlasništvo neprijateljske imovine i o sekvestraciji nad imovinom odsutnih osoba ("Službeni list" broj 63/46), Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (u daljnjem tekstu ZOVO), te Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, u daljnjem tekstu ZVDSP)

10. 1. Obzirom da su predmetne nekretnine (čkb. 1610/10 i čkb. 1610/11 k.o. Hum Voćinski) do 2007.godine bile uknjižene kao vlasništvo Nezavisne države Hrvatske, temeljem Zakona o prijelazu u državno vlasništvo neprijateljske imovine, i o sekvestraciji nad imovinom odsutnih osoba, bile su općenarodna imovina odnosno društveno vlasništvo i na njima se temeljem čl. 29. ZOVO, nije moglo steći pravo vlasništva dosjelošću.

10. 2. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, koji je stupio na snagu 1. siječnja 1997., u čl. 388.st.4. propisivao je, da se rok za stjecanje dosjelošću nekretnina

koje su na dan 8. listopada 1991. godine bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana. Odredba čl. 388. st. 4. ZVIDSP-a ukinuta je odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I/58/1997 od 17. studenog 1999.

10. 3. Vrhovni je sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018. zauzeo stav, da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekli na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP-a, nego temeljem drugih odredaba tog Zakona.

10. 4. Prema stajalištu Vrhovnog suda RH, zauzeto na sastanku predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanom 21. studenog 2018. proizlazi, da je rok dosjedanja 40 godina, pa se stoga, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, može u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. s time da je u svakom pojedinom predmetu potrebno provesti i odgovarajući test razmjernosti radi utvrđenja vrijeđaju li se može bitno vlasnička prava trećih osoba.

11. Stavljajući citirane odredbe i izražena pravna shvaćanja u odnos sa utvrđenom činjenicom da je posjed tužiteljice računajući i posjed njenog prednika trajao od 1958. pa do 1991. (34 godine), utvrđeno je kako nije ispunjen uvjet za stjecanje prava vlasništva tužiteljice dosjelošću.

11. 1. Odredbom čl. 362. st. 3. ZVDSP-a određeno je, kako se smatra da su vlasništvo Republike Hrvatske sve stvari iz društvenog vlasništva na području Republike Hrvatske, glede kojih nije utvrđeno u čijem su vlasništvu, niti djeluje predmnijeva vlasništva iz st. 1. i 2. ovog članka, a tko tvrdi suprotno, treba to dokazati.

11. 2. Stoga je Republika Hrvatska temeljem Zakona postala vlasnica predmetnih nekretnina i ishodila upis stečenog prava u zemljišnoj knjizi sukladno čl. 130. st. 1. ZVDSP-a. U vrijeme podnošenja zahtjeva za upis 2007., tužena nije mogla znati, a obzirom na okolnost da su nekretnine bile napuštene, niti posumnjati u to da bi postojale smetnje za upis prava vlasništva, s time da nije bila dužna istraživati izvanknjižno stanje.

11. 3. Tužiteljica ako se smatrala izvanknjižnim vlasnikom, mogla se zaštititi od upisa tužene kao vlasnika u zemljišne knjige na način da na vrijeme uknjiži svoje pravo vlasništva, a kako to nije učinila, niti je bila u stvarnom posjedu nekretnina, snosi posljedice djelovanja načela povjerenja u zemljišne knjige.

11. 4. Nadalje, obje se predmetne nekretnine nalaze dijelom svoje površine (cca 150m²) u dijelu evakuacijskog kanala retencije Kusac, te su stupanjem na snagu Zakona o vodama (ZOV 107/95) dana 1. siječnja 1996., stekle status javnog vodnog

dobra zakonskom primjenom i bez donošenja rješenja ili uknjižbe u zemljišnim knjigama.

11. 5. Prema čl. 12. Zakona o vodama (Narodne novine 66/19, 84/21 i 47/23) javno vodno dobro čine katastarske čestice koje su do dana stupanja na snagu prethodnog Zakona o vodama/95 bile u statusu javnog dobra, vodnog dobra, državnog vlasništva ili vlasništva jedinica lokalne samouprave, kao i one koje je Republika Hrvatska stekla temeljem posebnih zakona.

11. 6. Kako iz uvjerenja Hrvatskih voda (str. 30) koje je javna isprava, proizlazi da su predmetne nekretnine javno vodno dobro, one su stvar izvan prometa i na njima nije moguće steći pravo vlasništva dosjelošću.

12. Slijedom iznijetog riješeno je kao u izreci.

13. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u svezi čl. 162. i čl. 163. ZPP-a.

13. 1. Razmatrajući zahtjev za naknadu troškova, sud je našao da Općinskom državnom odvjetništvu, obzirom na vrijednost predmeta spora, za sastav odgovora na tužbu pripada nagrada od 100 bodova odnosno 200,00 €.

13. 2. Za zastupanje na ročištima od 17. siječnja 2023. i 2. ožujka 2023. po tbr. 9. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (u daljnjem tekstu; Tarife) , državnom odvjetniku pripada naknada od 200,00 €.

13. 3. Za pristup ročištu za objavu presude održanom 31. ožujka 2023. državnom odvjetniku pripada naknada po tbr. 9. točka 3. Tarife u iznosu od 100,00 €.

13. 4. Za sastav žalbe na presudu od 31. ožujka 2023. državnom odvjetniku pripada naknada od 250,00 € (tbr. 10. točka 1. Tarife).

13. 5. Za zastupanje na ročištu od 9. travnja 2026. koje je odgođeno prije početka ročišta naknada od 50,00 €, a za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 12. svibnja 2026. po tbr. 9. točka 1. Tarife nagrada od 200,00 €.

13. 6. Za pristup ročištu od 20. svibnja 2026. po tbr. 9. točka 3. Tarife, državnom odvjetniku pripada naknada od 100,00 €, tako da ukupni opravdani i nužni parnični troškovi tužene iznose 1.300,00 €.

U Virovitici 22. svibnja 2026.

Sudac:

Zoran Mandić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa - od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno - od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda. O žalbi odlučuje Županijski sud.

Dostaviti:

1. ZOU Radomir Borotić i Darko Novačić, Virovitica,
2. ODO u Virovitici, Građansko-upravni odjel

Broj zapisa: **9-30888-66506**

Kontrolni broj: **0827a-52192-b1189**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.